

mama pravi, da pestuje
seme leta hudega

*

dogovarja se, debata vrela,
roke vije, kole lomi,
pa iz kruha drek le dela,
kot da svet bi bil v komi

kdo plača in kdo pije,
na vse pretege kdo nerga
mama pravi, da ne zgnije
seme leta hudega

.....
čuden pritisk se čuti v hiši,
pa na žepu se pozna
mama pravi: v rit me piši
seme leta hudega

F. Lainšček
Feri

O vprašanjih

O smiselnosti s pomislekom, o upravičenosti z razsodbo, o različnostih z upanjem, o stanju s spretnostjo, o položaju spretno, o perspektivah, o možnosti z zahtevo, o usmeritvah z embargom, o profilih s posmehom, o prevladovanju premožno, o poseganju voljno, o smislu (znova) s pomislekom, o odzivu s pozivom, o razmisleku molče, o sporočilnosti s sporočilom, o razmerjih zmerno, o

problematiki nikakor ne po Juvanovo, o poljih s setvijo, o stopnji ne po stopnicah, o prednosti bogaboječe, o nezadostnosti z najboljšimi ocenami, o potrebi cenzurirano, o nastopanju s priklonom, o spremljavi orkestralno, o programih revolucionarno, o inspirativnosti nikakor ne s tujko, o odnosu s poželenjem, o avantgardizmu s poezijo, o postmodernizmu edino.

Pesmi

CREDO V tvojo besedo grem
 ko si tako nenavajen, nagec
 v čredi. V votlost
 prvinskega groma, na plano
 ko brazda izštevava

V besedo, nespoznaven, ne paž
 ki mirte zaliva

ZAZOR To sem: umiram
 (krog vsega, os kroga
 koraki z repom
 v glavi)

A čriček še striže, porozno
 kjer sem, pronicam
 v ribje brezočje
 Sam. Don Kihot
 s povodcem
 v svetlobi

PESEM Pritrkljam se
 da farni zvonovi
 drstijo, do trat
 da iskanje prikima
 in širjave cvetna roža
 utripa

in sem. Iz vsega rastoče
 zrklo nad mano

PESEM Zaredi me, ržena polnost
 v podkožno ličinko, naj se iztečem
 v zmeraj, preden me zamikajo
 krila — da ne zaupam

kako se zagledaš v roju
da ne povem
kar je v drevesih

PESEM Postajam, kar so polja znotraj

PESEM Grintave zarje, pege
na blisku, v babjem kotu
brezdih — tu copra, sem cvete
davi bel, Bogu ljub
človeški oblak

PESEM Brezoke ljubice, kavke
da v njih prhnemo
v dalj — kot smrt
okroglorastoče široko
Kavke v iztisu
sveta iz spomina

PESEM V moji veži
je sedem vraž — kdo jih lahko
našteje po vrsti, kdo jih lahko
pokliče z imeni

V moji veži
modrijo, iz modre veže
jim ni moč uiti, iz nje
ne morejo k meni

PESEM Na jutrovem
plešejo šege, trklje
vsaka svojemu glasu
v okras

Na jutrovem
ni pritajenega štrka, zrno
ki ga bajalica izplevi
je večni svat

PRIPISANA PESEM

Misel

Pikapolonka, ki zlezeš po laktu
 ko sežem v vodnjak, namoči ritko
 zaredi mrtvaka — bistrina
 bo namesto veselja

PESEM

Sulice naših senc

že režejo vas. Pestunje
 spuščajo žaluzije, vraža
 poklenka v zapah
 Čez polja se pase konj
 tak, ves rjav

Ob komolcih pojdimo, kot četa
 in s čelom v očeh
 Da prestrežemo vero
 da skrijemo ringaraja
 ko sleherni svojo rezino
 odmeri

PESEM

Marku Pavčku

Na obzornici, godci
 naj vsak v žrelo trobila
 poškili. Temno bo
 če zadiši po mrtvakovi zemlji
 še bolj temno
 če mu je pesem zastala